

ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ВІЙНИ: НЕБЕЗПЕКА ТА ПРОТИДІЯ

Однією з тенденцій сьогодення є трансформація інформації на глобальний ресурс, використання якого дає змогу збільшити ефективність керування життєвими сферами суспільства. Однак, одним з руйнівних прийомів керування інформацією є інформаційно-психологічні війни.

Основними об'єктами деструктивного інформаційно-психологічного впливу інформаційно-психологічних війн є [2]: ідеологічно-психологічне середовище суспільства, пов'язане з використанням інформації, інформаційних ресурсів та інформаційної інфраструктури для здійснення впливу на психіку й поведінку людей; ресурси, які розкривають духовні, культурні, історичні, національні цінності, традиції, надбання держави, нації в різних сферах життя суспільства; інформаційна інфраструктура, тобто абсолютно всі ланки між інформацією та людиною; система формування суспільної свідомості; система формування громадської думки; система розроблення та прийняття політичних рішень; свідомість та поведінка людини.

За змістом інформаційно-психологічні війни – це цілеспрямовані, системні, узгоджені за часом удари на всьому суспільно-інформаційному просторі – в зоні формальної і неформальної комунікації, мішенню яких виступають: самоідентифікація особистості, її соціальна і рольова ідентифікація; самоусвідомлення як усвідомлення особистістю власної самобутності та спільноти в соціумі, які відображені в культурних традиціях, менталітеті; базові цінності людини, що лежать в основі її оцінок і суджень [3].

Важливою особливістю впливу відповідних війн на індивідуальну свідомість є те, що вони як загрози можуть не помічатися й не усвідомлюватися самою людиною, але можуть призвести до деструктивних змін [4].

В основі інформаційно-психологічних війн лежить маніпулятивний вплив на масову свідомість, мета якого полягає в [5]: внесенні в суспільну та індивідуальну свідомість ворожих, шкідливих ідей та поглядів; дезорієнтації та дезінформації мас; послабленні певних переконань, устоїв; залякування; забезпечення ринку збуту для своєї економіки (уцьому випадку ця війна є складовою частиною конкурентної боротьби). При цьому використовуються практично всі канали сучасної комунікації.

В арсеналі сучасної людини існують різноманітні способи протидії інформаційно-психологічним війнам, серед яких максимально простими є критичне осмислення інформації, формування навичок позитивного мислення, інтелектуальна і фізична активність, перенесення акценту уваги на близьких і родинну взаємодію, навички спілкування з природою та самим собою без додаткових засобів інформаційного впливу.

Отже, можна стверджувати, що основою і центральною мішенню інформаційно-психологічних війн є особистість зконкретними особливостями психічного сприйняття. Тому від окремих особистостей, їх взаємозв'язків і відносин залежить нормальне функціонування спільнот і соціальних інституцій.

Література

1. Петрик В. Сутність інформаційної безпеки держави, суспільства та особи [Електронний ресурс] / В. Петрик // Юридичний журнал. – 2009, № 5. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3222>.
2. Дубина А.М. Інформаційно-психологічні війни і їх вплив на масову свідомість / А.М. Дубина. – Київ: НТУУ «КПІ», 2011. – 57 с.
3. Петрик В. Небезпеки особистості в інформаційному просторі / В. Петрик, Я. Жарков, М. Дзюба // Юридичний журнал. – 2007. – № 2. – С. 45-46.
4. Марута Н.О. Інформаційно-психологічна війна як новий виклик сучасності: стан проблеми та напрямки її подолання / Н.О. Марута, М.В. Маркова // Український вісник психоневрології. – 2015. – Том 23, випуск 3 (84). – С. 21-28.
5. Briere J. Traumatic stress, affect dysregulation, and dysfunctional avoidance: a structural equation model / J. Briere, M. Hodges, N. Godbout // J. Traum. Stress. – 2010. – Vol. 23. – P. 767-774.

Науковий керівник
док. пед. н., доцент Данченко І.О.

Соловійова А.О.

Державний біотехнологічний університет

ГЕНДЕРНИЙ КОМПОНЕНТ В ОСНОВІТНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ: КОНЦЕПЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ

Залишаючи навчальний заклад, хочуть бачити молодь з якостями лідера, впевнених в собі, навчених приймати рішення, мужніх юнаків і жіночних дівчат. Але чи вчать цього взагалі? Чи дійсно кожній і кожному необхідно відповідати певним сформованим чи нав'язаним стандартам? Чи може підліток з поступливого і посидючого перетвориться в самостійного і впевненого?

Освіта застаріла і ніколи не змінювалася. Ще з 19 століття було закладено бути такими як всі і ніяк не виділятися, приходити в одну будівлю, сідали за одну і ту ж саму парту, вислуховувати й зачувати матеріал. І до сьогодні нічого не змінилося. У плані навчання, від дівчат завжди вимагали та очікували більшого. У той час як хлопчикам прощалися якісь витівки й часто можна чути на виправдання: «це ж хлопчик.», а ось дівчинка повинна бути більш вихованою і стриманою, тобто відповідати певним стандартам поведінки.

Але в цей момент розвивається одне загальне перетворення тенденції культурних стереотипів мужності і жіночності. Центром стає індивідуальність людини, свобода вибору їм шляхів самореалізації незалежно від статевої приналежності.

Інтеграція до європейського співтовариства потребує істотної перебудови усіх соціальних інституцій та процесів на нових, демократичних принципах, вільних від будь-якої форми дискримінації, зокрема й за ознакою гендеру. У цьому дусі витримана державна політика країн Європейського Союзу, які проголосили одним із основних засобів демократизації суспільства політику